

عنوان مقاله:

آسیب شناسی فضایی مدیریت شهری با تاکید بر پارادایم تکنوکراسی مطالعه موردی: کلانشهر تبریز

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری و اولین کنفرانس هنر، معماری و مدیریت شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جواد کاموسی علمداری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد واحد آستارا

فاطمه زادولی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز.

خلاصه مقاله:

رشد سریع شهرنشینی و به دنبال آن مشکلات خاص زندگی شهری، بیش از پیش توجه به راهبردها و چاره های سودمند برای بهینه سازی زندگی شهروندان را ضروری ساخته است. علاوه بر موضوع هایی همچون محیط زیست شهری، حمل و نقل شهری، ایمنی شهری و برنامه ریزی شهری، یکی از عوامل بسیار مهمی که تاثیر فزاینده و تعیین کننده ای در عوامل سازنده شهری دارد، مدیریت و نحوه اداره امور شهر است. در این بین ناکارآمدی نگرش ها و پارادایم های مسلط در مدیریت شهری به عنوان یکی آسیب های جدی پیش روی شهرها محسوب می شود. از اینرو هدف این تحقیق آسیب شناسی فضایی تسلط پارادایم تکنوکراسی شهری در مدیریت شهری با تاکید بر سازمان شهرداری کلانشهر تبریز می باشد. آسیب شناسی در مدیریت شهری به آن دسته از عوامل و اختلالاتی اطلاق می شود که وجودشان تداوم و حرکت پدیده ای را تهدید می کند و آن را از رسیدن به اهداف و آرمانش باز می دارد. روش مطالعه در این تحقیق، توصیفی تحلیلی و ماهیت آن نظری کاربردی می باشد و جهت تجزیه و تحلیل داده ها و اطلاعات نیز از نرم افزارهای SPSS و GIS استفاده گردیده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که تسلط نگرش فن گرایی (تکنوکراسی) در سازمان شهرداری کلانشهر تبریز موجب افزایش مناطق محروم و فقیر، نارسایی در ارائه ی خدمات به شهروندان در نقاط مختلف شهر و جهت یابی خدمات به مناطق پردرآمد، غیرواقعی و آرمانی بودن طرح های شهری، عدم توزیع مناسب منابع درآمدی، شکل گیری نابرابری های فضایی (متن و حاشیه) و همچنین بی توجهی به ساماندهی بافت های فرسوده در کلانشهر تبریز گردیده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، سازمان های شهرداری، پارادایم تکنوکراسی، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/688447>

